

Speelde zijn debuut 'Zwarte droom' in de mijnen, in het nieuwe boek van Ivo Senden zijn de Valkenburgse grotten het toneel onder de grond.

Gewoon een lekker avonturenverhaal

VALKENBURG
DOOR ADRI GORISSEN

Schrijver Ivo Senden moet wel politieke intenties hebben, denk je als je *Gevallen land* leest, zijn roman over wat er met en in Limburg gebeurt als heel Nederland door een aanval met kernbommen van de kaart wordt geveegd. Dat valt echter wel mee. „Ik wilde vooral een lekker spannend avonturenverhaal schrijven”, vertelt hij, „niet zozeer een politieke verhandeling is. Hoofdpersoon is de jonge Erik Vermeer. Hij groeit op in een tijd waarin de

dreiging van islamitische fanatiek nog groter is dan nu en de mensen in Europa voortdurend in angst leven voor aanslagen. Zeker de Nederlanders zijn bang, want hun premier Gilder (gemodelleerd naar Geert Wilders) schopt de moslims voortdurend tegen de schenen.

Schuilkelder

Het onvermijdelijke gebeurt dan ook: er wordt een aanval met kernbommen op Nederland uitgevoerd. Erik weet met zijn vader Bert naar de atoomschuilkelder in de Valkenburgse grotten te vluchten, waar zo iets als een nieuwe, door een volksmenner geleide samenleving ontstaat. Een maatschappij waarin beiden zich niet thuisvoelen en die ze dan ook willen ontvluchten. Het idee voor de roman kreeg Sen-

den twee jaar geleden toen hij net bezig was zijn debuutroman af te ronden. „Ik probeerde me voor te stellen wat er zou gebeuren als IS groter en groter zou worden en als de reacties daarop steeds heftiger zouden zijn. Zouden er meer aanslagen in Europa komen, zou de vluchtelingenstroom groter worden, zou de weerstand tegen die asielzoekers toenemen en zou de angst voor de islam groeien? Wat zouden de gevolgen zijn als alles uit de hand zou lopen? Niet dat ik er zelf angst voor heb, maar ik denk er wel over na. Mede omdat ik merk dat het heel erg leeft bij de mensen.” Sendens opzet voorzag erin dat een deel van het boek in de schuilkelder in de Valkenburgse grotten zou spelen. Die grotten zijn geen onbekend terrein voor hem, want hij werkte

Ivo Senden:
„Wat zou er gebeuren als IS groter en groter zou worden en als de reacties daarop steeds heftiger zouden zijn.”

FOTO ROB OOSTWEGEL

als jongeling in het grottaquarium. Toch deed hij er nog onderzoek. „Toen ik ermee bezig was, ontdekte ik dat ze net met rondleidingen in die schuilkelder waren begonnen. Ik heb daar aan meegedaan en de gids het hemd van het lijf gevraagd. Mensen weten niet dat die schuilkelder er nog is. Als je het aggregaat zou repareren en de koolstoffilters vernieuwen, zou je hem zo weer kunnen gebruiken. Dat is het idee. Hoe zou het zijn als je anno 2017 weer die schuilkelder in moest.”

Mentor

Toen hij de synopsis rond had, realiseerde Senden zich dat hij heel lang geleden al eens een boek had gelezen dat in de Limburgse grotten speelde na een kernaanval. Het bleek de novelle *De ondergang* te zijn

van Jan Schurgers, de man die in 1986 zijn onderwijzer was aan de Klimmense basisschool. Die ontdekking leidde tot hernieuwd contact tussen de twee en Schurgers werd een soort mentor voor hem bij het schrijven van het boek. De novelle week overigens sterk af van wat Senden in gedachten had.

Het deel van de roman dat in de grotten speelt, is tevens een schets van hoe het fout kan gaan in een maatschappij waarin de mensen achter een volksmenner aanlopen, een type als Geert Wilders. „Ik vond dat een interessant aspect. Toen ik in die grotten rondliep, vroeg ik me af wie bij een ramp in de schuilkelder de leiding zou pakken. Zou het er democratisch aan toegaan of zou er een dictatuur komen? Zouden de mensen achter een populist gaan aanlopen? Ik vond dat een mooi gedachtenexperiment. Maar nogmaals: het is niet echt een boek met een boodschap of een waarschuwing. Onder de streep is het vooral een avonturenverhaal.”

Ivo Senden – *Gevallen land*. Uitgeverij Leon van Dorp, 380 blz. ISBN 9789079226337. Prijs 19,50 euro.